

lige deslig, enten man gif til dette Lovforslag eller beholdt det, man havde, eller man gjorde forskellige andre Ting. Dette forekommer mig at være en Argumentation, der fører altfor vidt. Ja, hvor meget man end omgaar Grundloven og i Realiteten forandrer Grundlovens Forudsætninger, gælder det jo netop, at Grundloven staar immervæd paa Papiret, men jeg synes dog ikke, man kan komme bort fra det, at i Realiteten vil dette Lovforslags Gennemførelse være enstydig med en virkelig Forandring af Grundloven. Naar jeg imidlertid alligevel ikke er en saa begejstret Tilhænger af den rent formelle Gennemførelse af Grundloven som visse andre Medlemmer, saa har det sine bestemte Grunde, og først og fremmest er min Grund da Hensynet til den Forsætning, vi have haft siden 1866. Det maa dog siges, at denne Forsætning for det første ved Valgene til Landstinget har aabnet Byerne Udgang til Repræsentation og dernæst dels gennem Kongevalgene dels paa anden Maade aabnet en Udgang for Regeringsmagten her i Landet til paa forskellige Maade at staffe Kjøbstæderne repræsenterede. For Landbruget, særlig det mindre Landbrug, synes jeg derimod, at der ikke gives noget andet, hvor svagt det end er, end Folketinget. Det er den Betragtning, der er bestemmende for mig, og ingenlunde den, som blev fremdraget af det ærede Medlem fra Odense (Christiansen), at der mangler Plads her i Salen. For det første kan jeg ikke tænke mig, at det behøver at være saaledes til evige Tider. Jeg kan ikke tænke mig, at vi skulde være saa tæt stillede, at vi til evige Tider skulde blive boende i denne Kaserne, og selv om saa var, ved det ærede Medlem jo nok, at hvor der er Hjerterum, er der ogsaa Husrum, saa at hvis man saa at sige sluttede sig tilstrækkelig sammen i alle Partier, fik man nok Plads. Jeg holder mig heller ikke til den Slags Betragtninger, som det ærede Medlem fra Næst (Vojten) fremhævede, at vi ikke kunne have 137 Medlemmer af den simple Grund, at der ikke findes 35 dygtige Mennesker her i Landet ud over dem, der sidde her. Det synes mig at være en lidt for pretentiøs Betragtningssmaaade over for os selv. Maaske det ærede Medlem staar saa højt, at han kan have Ret til at gøre den Slags Betragtninger gældende; for andre, for menige Medlemmer er det lidt stærkt. Nej, hvad der for mig er det afgørende, naar jeg anser det for bestemt, at gennemføre Grundloven rent formelt, er, at det forekommer mig, at man der ved vil forrykke Magtforholdene her i Landet til Stade for den eneste Faktor, i hvilken Landarbejderne og det mindre Landbrug dog have

lidt Tag. Dette er den eneste Grund for mig til ikke at være Tilhænger af en rent formel Gennemførelse af Grundloven. Derimod kan jeg fuldt ud slutte mig til ærede Medlemmer, der ønske en Grundlovsforandring, og jeg ser ikke, hvad der kan være i Vejen derfor. Der synes jo fra alle Sider her i Salen lige fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) til op i Højre at være Enighed om, at en Grundlovsforandring i Virkeligheden er ønskelig, og hvad der egentlig skulde stræmme fra at gaa til en Grundlovsforandring, er jeg ikke i Stand til at forstaa. I alt Fald tror jeg ikke, at der fra Folketingets Side kan paapeges nogen reel Grund, der taler imod en Grundlovsforandring. Jeg kan forstaa, at der for Landstinget kan være en sliq Grund, thi Forslag om en Grundlovsforandring vilde jo medføre en Opløsning af Landstinget; tage vi imidlertid i Betragtning, at vi i vor Tid have set næsten en halv Snes Opløsninger af Folketinget, saa maa jeg dog sige, at hvis ikke Bejret var saa tæt, som det er i Dag — det er jo et Bejr, som man ikke skal jage en Hund ud i — ved jeg ikke, hvad der skulde bevæge os til ikke at ønske en Opløsning af Landstinget. Ud fra hvilken Betragtning skulde det egentlig interessere os, at Landstinget ikke bliver opløst? Jeg synes ikke, at det er en saa stor Ulykke, at man, naar der er almindelig Enighed om det ønskelige i en Grundlovsforandring, skulde tilfidesætte dette ønskelige og fornuftige udelukkende af Hensyn til, at det ikke kan gennemføres uden en Opløsning af Landstinget. Det er den eneste Grund, jeg kan tænke mig indvendt mod en Grundlovsforandring. Thi at en Grundlovsforandring ikke skulde kunne begrænses, det synes jeg ikke har noget paa sig. Jeg tror, at der vil blive nok i denne Sal til at gennemføre en Grundlovsforandring, og jeg tvivler heller ikke om, at, naar denne Grundlovsforandring var fornuftig begrænset og gjorde Ret til alle Sider, vilde den kunne gennemføres i Landstinget, hvis de ledende Partier da interesserede sig for den. Jeg ser ikke, at der er andre Grunde derimod end, at man vil forstaaene Landstinget for en Opløsning, hvad jeg mener, at det net ikke har Krav paa. Vil man imidlertid ved en Grundlovsforandring stride til en Revision, tror jeg rigtig nok, at det er det rigtigste og heldigste Standpunkt, at revidere Grundloven efter Vælgertallet. Jeg tror, at enhver anden Revision — i den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) — vil blive en Uretfærdighed mod Landet. Den vil begunstige Byerne